

JUDr. Marek Hlaváč, advokát

č. ev. ČAK 16660

Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

Okresní soud v Lounech

Sladkovského 1132

440 29 Louny

V Praze dne 19. dubna 2021

Žalobce: Ing. J. H. nar. dne ,
trvale bytem

Zastoupen: JUDr. Markem Hlaváčem, advokátem, ev. č. ČAK 16660,
se sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10, ID datové schránky: dzufgqs

Žalovaná: Česká republika – Státní pozemkový úřad,
IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

Právně zast.: Mgr. Dušanem Sedláčkem, advokátem, ev. č. ČAK 09087,
se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,
jednatel a společníkem Havel & Partners s.r.o., advokátní kancelář

žaloba o nahrazení projevu vůle

do datové schránky

Přílohy: Plná moc

Žalobce je podle § 11 odst. 2 písm. j) zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 21a odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. osvobozen od soudního poplatku.

Seznam příloh, které budou doručeny (mimo č. 64 až č. 83 dle iura novit curia):

1. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26. května 1999*
2. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1172/99 ze dne 26. května 1999*
3. *Oznámení Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha o opravě písařské chyby č.j. PÚ 1172/99 ze dne 25.6.1999*
4. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. listopadu 1999*
5. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 208/00 ze dne 13. října 2000*
6. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. března 2001*
7. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 933/02 ze dne 28. května 2002*
8. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. listopadu 2003*
9. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91 ze dne 1. dubna 2004*
10. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. srpna 2008*
11. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. srpna 2010*
12. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. července 2012*
13. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/8 ze dne 26.7.2012 o nevydání pozemků*
14. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. září 2013*
15. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. října 2013*
16. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/16 ze dne 13.4.2016 o nevydání pozemků*
17. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/17 ze dne 13.4.2016 o nevydání pozemků*
18. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/18 ze dne 18.4.2016 o nevydání pozemků*
19. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/19 ze dne 19.4.2016 o nevydání pozemků*

20. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/20 ze dne 27.4.2016 o nevydání pozemků*
21. *Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. 5. 2012 č. j. 13 D 98/2007 – 632*
22. *Dopis Pozemkového fondu české Republiky ze dne 15. 9. 1993*
23. *Přehled nároků a plnění žalobce vypracovaný žalovanou z roku 2014 (aktuální nechtě předloží žalovaná)*
24. *Žádost o sdělení výše restitučního nároku ze dne 15. 4. 2014*
25. *Předžalobní výzva žalobce ze dne 6. 8. 2015*
26. *Vyjádření žalované ze dne 12. 5. 2014 k žádosti žalobce*
27. *Dopis řediteli SPÚ ze dne 11. 2. 2016*
28. *Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017*
29. *Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017*
30. *Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017*
31. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. Ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 198/2, k.ú. Šeberov*
32. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. Ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 751/189, k.ú. Koloděje*
33. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. Ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 751/191, k.ú. Koloděje*
34. *Protokol ze dne 6.10.2005 z vyhodnocení výzvy o podání nabídky kupní ceny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., ohledně pozemku parc. č. 751/191, k.ú. Koloděje*
35. *Protokol ze dne 6.10.2005 z vyhodnocení výzvy o podání nabídky kupní ceny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., ohledně pozemku 751/189, k.ú. Koloděje*
36. *dopisem SPÚ ze dne 4. 1. 2019*
37. *Důvodová zpráva k zákonu č. 185/2016 Sb. (str. 22 až 24)*
38. *Kopie kupní smlouvy ze dne 28. 5. 2007*
39. *Ilustrativní přehled pozemků zařazených žalovanou do veřejné nabídky ze dne 7. 11. 2016 v okrese Praha-město*
40. *Grafické znázornění pozemků odňatých rodině žalobce*
41. *Usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 18 Co 414/2016–165 (str. 3 dolů)*
42. *usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 29. června 2016, č. j.: 6 C 212/2016-21*
43. *Kupní smlouva mezi žalovanou a společností ALSET, spol. s.r.o. a Informace o vkladovém řízení se společností ALSET, spol. s.r.o.*
44. *Informace o vkladovém řízení s Městem Dobřichovice a Kupní smlouva mezi žalovanou a Městem Dobřichovice*
45. *Kupní smlouva ze dne 1. 9. 1993 uzavřená mezi NEOS spol. s r.o. a Fondem národního majetku České republiky*
46. *Znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. Č. 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017 („Posudek“)*
47. *Výměr ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. 613-2-54-496/Poz.ref. ze dne 30. 4. 1954*

-
48. *Opravné rozhodnutí ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. Em – 108-560-541292/Poz.ref. ze dne 5. 11. 1954*
 49. *Vyvlastňovací Rozhodnutí ONV v Praze 10 o vyvlastnění parcely PK 752 dne 22. 1. 1969*
 50. *Sdělení Institutu plánování a rozvoje ze dne 9. 2. 2017, č.j. IPR 14149/2016 a 14155/2016*
 51. *Souhrnné regulační plány území Malešice a Strašnice, výřez cenová mapa*
 52. *Návrh rady ÚNV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města ze dne 24. 6. 1958*
 53. *Zápis sepsaný o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950*
 54. *kopii dopisu Stavebních závodů inženýring z 15. 8. 1968*
 55. *územní rozhodnutí č. j.: OÚPA 1992-4750 68 ze dne 14. 5. 1968*
 56. *dopis Presidia hl. m. Prahy ze dne 18. 12. 1947*
 57. *výřez velkého regulačního plánu vyhotoveného v roce 1931*
 58. *plán Prahy s nejnovějším pojmenováním ulic z roku 1940*
 59. *Dodatek č. 2 ke znaleckému posudku č. zn. den.: 2345/05/2017 ze dne 30. 1. 2017, č. zn. den.: 2394/04/2018 ze dne 12. 2. 2018 Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc.*
 60. *Dodatek ke znaleckému č. zn. den.: 2345/05/2017 ze dne 30. 1. 2017, ze dne 114. 6. 2017 Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc.*
 61. *podklady pro znalce – srovnání leteckých snímků 1938*
 62. *zákres regulační plán sever*
 63. *zákres mapa sever*
 64. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 2288/2018-333*
 65. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1890/2019-979*
 66. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1444/2019-887*
 67. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 135/2018-391*
 68. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1096/2019-1781*
 69. *usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 2031/2019-1662*
 70. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4423/2018*
 71. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4091/2019*
 72. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3566/2019*
 73. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3743/2019*
 74. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 100/2020*
 75. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4185/2019*
 76. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 72/2020*
 77. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 990/2020*
 78. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1065/2020*
 79. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1405/2020*
 80. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2419/2020*
 81. *usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1838/2020*
 82. *nález Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 1253/20*
 83. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2910/2020*

- 84. *rozsudek Okresního soudu v Mělníku ze dne 23. 7. 2020 č. j.: 10 C 21/2020-224 ve věci bratra žalobce***
- 85. *rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j.: 25 Co 280/2020-260 ve věci bratra žalobce***
- 86. *informace z evidence katastru nemovitostí*
- 87. *znalecký posudek ing. Petra Macáka (bude doručen po jeho vyhotovení)*

I. Úvod

1. Žalobce je na základě rozhodnutí žalované, resp. jeho právních předchůdců, tzv. oprávněnou osobou podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“). Právní předchůdci žalobce uplatnili u příslušného orgánu – SPÚ svůj restituční nárok před více než 25 lety, ale tento restituční nárok nebyl do dnešního dne uspokojen. Důvodem je liknavý až svévolný postup žalované, která navzdory žádostem žalobce mnohonásobně podhodnocuje výši restitučního nároku žalobce, nabízí ve veřejných nabídkách pozemky podřadné kvality a dopouští se dalších závažných porušení při plnění svých zákonných povinností. Žalobce byl proto nucen dohledat historické podklady ke správnému ocenění jeho restitučního nároku, vyhledat vhodné pozemky ve správě státu a k spravedlivému vypořádání svého restitučního nároku podat tuto žalobu. Všechny relevantní skutečnosti žalobce blíže popisuje dále v této žalobě.

II. Rozhodnutí žalované o nevydání odňatých pozemků

2. Na základě Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999, ve znění oznámení o opravě písařské chyby č. j. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016, bylo dle zákona o půdě rozhodnuto o restitučních nárocích žalobce na vydání pozemků, specifikovaných blíže v uvedených rozhodnutích. Žalovaná rozhodla tak, že žalobce neurčila vlastníkem v rozhodnutí specifikovaných pozemků.

Důkazy:

1. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26. Května 1999*
2. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1172/99 ze dne 26. Května 1999*
3. *Oznámení Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha o opravě písařské chyby č.j. PÚ 1172/99 ze dne 25.6.1999*
4. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. listopadu 1999*

5. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 208/00 ze dne 13. Října 2000*
 6. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. Března 2001*
 7. *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 933/02 ze dne 28. Května 2002*
 8. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. Listopadu 2003*
 9. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91 ze dne 1. Dubna 2004*
 10. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. Srpna 2008*
 11. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. Srpna 2010*
 12. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. Července 2012*
 13. *Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 292/91/8 ze dne 26.7.2012 o nevydání pozemků*
 14. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. Zář 2013*
 15. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. Října 2013*
 16. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/16 ze dne 13.4.2016 o nevydání pozemků*
 17. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/17 ze dne 13.4.2016 o nevydání pozemků*
 18. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/18 ze dne 18.4.2016 o nevydání pozemků*
 19. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/19 ze dne 19.4.2016 o nevydání pozemků*
 20. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/20 ze dne 27.4.2016 o nevydání pozemků*
3. Pokud je v příslušném rozhodnutí žalované uveden pan Ing. Z██████ H██████ žalobce dokládá usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. 5. 2012, č. j. 13 D 98/2007 – 632, že majetek po něm v rozsahu restitučních nároků nabyli pan Ing. J██████ H██████ a pan V██████ H██████, každý z jedné poloviny.

Důkaz:

21. *Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. 5. 2012 č. j. 13 D 98/2007 – 632*

III. K oprávněnosti žalobce podat tuto žalobu

4. Dle § 4 zákona o půdě je žalobce oprávněnou osobou k uplatňování restitučních nároků, vyplývajících jí z výše uvedených rozhodnutí.
5. Dle § 11 zákona o půdě ve spojení s § 14 odst. 1 větou druhou a § 17 odst. 3 písm. b) zákona o půdě má žalobce nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům, a to právě náhradou za pozemky nevydané v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě. O převod tzv. náhradních pozemků z vlastnictví státu, tedy žalované, do svého vlastnictví náhradou za pozemky v restituci nevydané usiluje žalobce již velmi dlouhou dobu a marně. První žádost o vyřízení restitučního nároku rodiny žalobce byla u příslušného orgánu podána již v roce 1991, která oznámila rodině žalobce zaevidování nároku v roce 1993. V roce 2017 dosud nebylo rozhodnuto o restitučním nároku rodiny žalobce v celém rozsahu (viz rozhodnutí SPÚ z roku 2016 v bodě II. této žaloby). Samotné rozhodování o vydání či nevydání pozemků odňatých rodině žalobce trvá již více než 25 let! I v roce 2020 nárok žalobce stále není vypořádán. Postup státních orgánů považuje žalobce za liknavý a svévolný a za jediné řešení považuje podání této žaloby.

Důkaz:

14. *Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m . Prahu č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. Zář 2013 (strana 4 dolů)*
22. *Dopis Pozemkového fondu české Republiky ze dne 15. 9. 1993*
6. K otázce liknavosti se již vyjadřoval i Ústavní soud ČR, např. ve svém nálezu ze dne 04. 03. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02, kde mj. konstatoval, „...že pokud nárok podle zákona č. 229/1991 Sb. nebyl dlouhodobě uspokojen, mají soudy zkoumat, zda nešlo o libovůli či dokonce svévoli při plnění jeho závazku. Žaloba na převod konkrétního náhradního pozemku může v takovém případě představovat jediný prostředek proti libovůli...“. V totožném nálezu Ústavní soud ČR současně uvedl, že účelem zákona o půdě je „...zajistit co nejsnadnější uspokojení nároku oprávněné osoby tam, kde odkazem na právní jistotu nebo veřejný zájem zákonodárce neumožnil jinak obecně preferovanou nápravu újmy uvedením v předešlý stav...“, Pozemkový fond ČR „...má zákonnou povinnost převádět náhradní pozemky, přičemž struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby byla náhrada poskytnuta v co možná nejkratší době co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob...“ a že „...Fond se své zákonné povinnosti, tj. nabízet dostatečné množství vhodných pozemků nemůže zbavit. Zejména nemůže upřednostňovat úplatné převody, z nichž má prospěch, před převody bezúplatnými. Nesmí ani upřednostňovat mezi skupinami subjektů, které mají nárok na bezúplatný převod...“. Obdobně v rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. Zn. 31 Cdo 3767/2009 ze dne 09. 12. 2009, bylo konstatováno, „...že důvodnost žaloby na uložení povinnosti Pozemkového fondu České republiky uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků podle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. Ve znění pozdějších předpisů není třeba – při liknavém postupu pozemkového fondu – vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky.“.

7. Žalobci je v podrobnostech známa argumentace žalované v obdobných soudních řízeních. Argumentace žalované je taková, že žalobě na nahrazení projevu vůle nemůže být vyhověno a má být zamítnuta z důvodu, že tzv. náhradní pozemky lze převést na oprávněné osoby pouze v rámci veřejné nabídky, tedy že převod mimo tuto veřejnou nabídku není možný. Tento argument žalované je s ohledem na rozsáhlou judikaturu soudů vyšších stupňů, kterou žalobce uvádí výše, zjevně nesprávný. Žalobce je proto oprávněn se domáhat vydání náhradních pozemků touto žalobou.
8. Žalobce níže popisuje konkrétní projevy liknavosti a svévole žalované.

IV. K liknavému a svévolnému postupu žalované

a) Nesprávná výše nároku evidovaná žalovanou

9. Předně žalobce poukazuje na skutečnost, že svévole žalované spočívá především ve skutečnosti, že od počátku eviduje nesprávnou výši restitučního nároku žalobce. Podle posledního vyčíslení žalované, které má žalobce k dispozici, eviduje žalovaná nárok ve výši 250.770,15 Kč. Žalobce však vyčísluje svůj nárok na částku 9.596.740 Kč, což je nesrovnatelný rozdíl.

Důkazy:

23. *Přehled nároků a plnění žalobce vypracovaný žalovanou*

10. Navzdory žádostem žalobce odmítala žalovaná tento nárok přecenit (viz žádost o sdělení výše restitučního nároku ze dne 15. 4. 2014, výzva žalobce ze dne 6. 8. 2015, dřívější vyjádření žalované prostřednictvím SPÚ ze dne 12. 5. 2014, dopis řediteli SPÚ ze dne 11. 2. 2016). Žalovaná tak žalobce přinutila vynaložit značné úsilí a náklady na zjištění a doložení skutečné výše restitučního nároku, který žalobce vyčísluje níže v bodě V. této žaloby. Navzdory tomu, že žalovaná jakožto státní orgán disponovala a disponuje značným aparátem a prostředky ke zjištění skutečné výše restitučního nároku žalobce a k určení povahy odňatých pozemků kde dni přechodu na stát, odmítáním tohoto přecenění svévolně přenesla svou povinnost a břemeno spravedlivého vypořádání restitučního nároku na žalobce. Žalobce byl při dohledávání podkladů u Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy („Institut“) dokonce informován, že žalovaná v minulosti zjišťovala existenci dobově platné územně plánovací dokumentace a Institut jí takovou dokumentaci poskytoval, nicméně poté se žalovaná tuto dokumentaci rozhodla nepoužít, jelikož nebyla v její prospěch. Všechny tyto skutečnosti považuje žalobce za jednoznačný projev svévole při vyřizování restitučních nároků oprávněných osob.

Důkazy:

24. *Žádost o sdělení výše restitučního nároku ze dne 15. 4. 2014*

25. *Předžalobní výzva žalobce ze dne 6. 8. 2015*

26. Vyjádření žalované ze dne 12. 5. 2014 k žádosti žalobce
27. Dopis řediteli SPÚ ze dne 11. 2. 2016
28. Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017
29. Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017
30. Vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy ze dne 21. 11. 2017

11. V souvislosti s nesprávnou evidencí restitučního nároku žalobce upozorňuje na rozsudek Nejvyššího soud ČR ze dne 17. 6. 2015, sp. Zn. 28 Cdo 5389/2014, ve kterém Nejvyšší soud považoval za dostatečný projev svévole žalované, skutečnost, že žalovaná odmítala přecenit výši restitučního nároku oprávněné osoby. Nejvyšší soud konstatoval, že v takovém případě ani nedávalo smysl, aby se oprávněná osoba účastnila veřejných nabídek žalované (když se účastnila pouze jednou) a rovnou ji přiznal právo uplatnit svůj restituční nárok u soudu. Nejvyšší soud konkrétně uvedl: „*O poskytnutí náhradních pozemků žalobkyně usiluje od r. 2005 (kdy jedinkrát projevila zájem o převod pozemků z veřejné nabídky Pozemkového fondu ČR) – Jestliže žalovaná setrvale zpochybňuje výši nároku žalobkyně, pak by žalobkyně nejspíše ani v budoucnu nemohla svůj nárok uplatnit regulérním způsobem podle § 11a zákona o půdě, načež by jí nezbylo, než se znovu obrátit na soud...“.*

12. Dále se Nejvyšší soud ČR vyjádřil k liknavosti žalované v usnesení sp. zn. 28 Cdo 5487/2017 ze dne 24. 1. 2018 kdy potvrdil, že liknavostí je nepřecenění nároku oprávněné osoby navzdory žádostem o přecenění a snahou o účast ve veřejných nabídkách. Přičemž tyto podmínky jsou u žalobce splněny.

13. Je tedy zřejmé, že stejný závěr o svévoli žalované je nutné aplikovat v případě vypořádávání restitučního nároku rodiny žalobce. Žalobce dokládá účast svého otce Ing. Z██████ H██████ a tety V██████ V██████ nejméně ve třech nabídkách žalované o vydání náhradních pozemků (pozemky parc. č. 751/189 k. ú. Koloděje, parc. č. 751/191 k. ú. Koloděje, parc. č. 198/2, k. ú. Šeberov) a jedné nabídky sestřenice z roku 2018, přičemž ani v jednom případě nebyla rodina žalobce úspěšná. Jak však konstatoval Nejvyšší soud ČR ve výše uvedeném rozsudku, nedávalo ani smysl účastnit se veřejných nabídek i v případě úspěchu v nabídce žalované, by totiž žalobce získal náhradní pozemky v mnohem nižší hodnotě, než na kterou má ve skutečnosti nárok, jelikož nárok nebyl žalovanou správně oceněn.

14. Nad to je nutné upozornit na fakt, že se otec žalobce účastnil veřejné nabídky náhradního pozemku parc. č. 751/189 v k. ú. Koloděje se svým nepřeceněným nárokem, kterou prohrál. V této nabídce se účastnil i výše v čl. IV. písm. b) uvedený postupník pan Č██████ Otec žalobce neměl šanci dosáhnout na nějaký z nabízených pozemků, když se nedomohl přecenění svého restitučního nároku.

Důkaz:

31. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. Ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 198/2, k.ú. Šeberov*
32. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. Ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 751/189, k.ú. Koloděje*

33. *Žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb. ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku parc. č. 751/191, k.ú. Koloděje*
34. *Protokol ze dne 6.10.2005 z vyhodnocení výzvy o podání nabídky kupní ceny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., ohledně pozemku parc. č. 751/191, k.ú. Koloděje*
35. *Protokol ze dne 6.10.2005 z vyhodnocení výzvy o podání nabídky kupní ceny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., ohledně pozemku 751/189, k.ú. Koloděje*

15. Žalobce připomíná, že účast osob ve veřejné nabídce je aukcí, ve které vítězí nejvyšší nabídka. I kdyby žalobce akceptoval tento princip soutěže a žalovaná by ve veřejné nabídce nabízela kvalitní pozemky, musela by žalovaná evidovat jeho nárok ve správné výši, aby měla vůbec šanci uspět v konkurenci s jinými restituenty. Jelikož je však nárok žalobce navzdory jeho žádostem adresovaným žalované mnohonásobně podhodnocen, nelze po něm již jenom z tohoto důvodu požadovat, aby svůj restituční nárok uspokojoval prostřednictvím veřejných nabídek žalované.

16. I přes veškeré snahy o přecenění svého restitučního nároku a přes vědomí nespravedlnosti, kdy nárok žalobce je evidován v nepřiměřeně nízké výši a žalobce ani nemůže uplatňovat jiný nárok než ten evidovaný SPÚ, se žalobce rozhodl zkusit získat náhradní pozemek ve veřejné nabídce v prosinci 2018, i když se úspěch této žádosti zdál jako velmi nepravděpodobný, neboť žalobce má stále evidovaný nárok v zanedbatelné výši. Dne 7. 1. 2019 byl žalobci doručen dopis, kterým SPÚ oznámil žalobci, že vylučuje jeho žádost o náhradní pozemek ve veřejné nabídce pro nedostatečný nárok. Tedy skutečně se žalobce nemůže s evidovaným nárokem hlásit o pozemky odpovídající pozemkům odňatým jeho rodině.

Důkaz:

36. *dopisem SPÚ ze dne 7. 1. 2019*

b) Upřednostňování úplatných převodů

17. Žalobce doplňuje, že svévolí žalované spočívá i ve skutečnosti, že dlouhodobě upřednostňuje úplatné převody pozemků před bezúplatným uspokojováním nároků restituentsů.

18. Absolutní převaha úplatných převodů pozemků žalovanou nad bezúplatnými převody oprávněným osobám vyplývá z důvodové zprávy k návrhu zákona č. 185/2016 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Podle zákona o prodeji půdy a zákona č. 503/2012 Sb. bylo v letech 1999 až 2014 úplatně převedeno celkem 844.884 pozemků v celkové hodnotě 29.016.097.130,- Kč. Podle zákona o půdě bylo v letech 1993 až 2014 (tj. období o 6 let delším) bezúplatně vydáno oprávněným osobám k uspokojení restitučních nároků jenom 187.504 pozemků (tj. 4,5 násobně méně) v celkové hodnotě 5.019.040.000,- Kč (tj. 5,8 násobně menší).

19. Z uvedené statistiky je vidět, že i v o 6 let kratším období stihla žalovaná úplatně převést mnohonásobně vyšší počet pozemků než bezúplatně vydat restituentům. Navíc, hodnota úplatně převedených pozemků je ještě vyšší než násobek počtu vydaných pozemků, z čehož vyplývá, že úplatně převáděné pozemky měly vyšší hodnotu, tj. byly lukrativnější.

Důkaz:

37. *Důvodová zpráva k zákonu č. 185/2016 Sb. (str. 22 až 24)*

20. Tyto praktiky žalované označil za svévolné i Nejvyšší soud ČR v rozsudku velkého senátu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, když uvedl: „*Za svévolné jednání je zajiště možno považovat i to, že žalovaný i přes několikaletou, ustálenou judikaturu nejvyšších soudních instancí stále – jak vyplývá i ze skutkových okolností současného sporu – upřednostňuje převody vlastnického práva k pozemkům ve vlastnictví státu na jiné osoby...*“ Výše uvedená značná převaha úplatných převodů žalovanou nad bezúplatnými převody restituentům je jednoznačným projevem liknavosti a svévole žalované při plnění povinnosti žalované uspokojovat nároky restituentů.

21. Žalobci se například podařilo získat kupní smlouvu uzavřenou mezi žalovanou jako prodávajícím a JUDr. Mířkem Čížkem jako kupujícím ze dne 28. 5. 2007, jejímž předmětem byl prodej pozemku nacházejícího se v k. ú. Řeporyje. Je nyní obecně známou skutečností, že na JUDr. Mířka Čížka, který spekulativně skupoval restituční nároky, žalovaná v minulosti tímto způsobem převedla značné množství pozemků. Navíc žalovaná ve všech svých vyjádřeních, která směřují k žalobám podaným právě proti ní, tvrdí, že převod mimo tuto veřejnou nabídku není možný, ale zároveň pozemky běžně převádí na osoby, které nejsou prvorestituenty, ale osobami, které restituční nároky skupili spekulativně. Ve výše uvedeném případě kupní smlouvy z 28. 5. 2007 jde navíc o osobu, která skupila restituční nárok spekulativně postoupením (viz článek IV. odst. 2 smlouvy), ale která uhradila kupní cenu v celkové výši 30.500 Kč jen z části restitučními nároky ve výši 18.529 Kč a zbývajících 11.971 Kč uhradila před podpisem smlouvy penězi, nikoli pohledávkou, kterou by měla vůči státu (viz článek IV. odst. 1 smlouvy).

22. Žalovaná tedy na jedné straně tvrdí, že převod mimo veřejnou nabídku není možný v zájmu rovnosti všech oprávněných, na druhou stranu osobě, která není prvorestituentem a nabyla restituční nároky postoupením, umožní převod mimo veřejnou nabídku, a dokonce jí umožní, aby část kupní ceny uhradila penězi.

Důkaz:

38. *Kopie kupní smlouvy ze dne 28. 5. 2007*

23. Žalovaná tak zvýhodňuje některé skupiny oprávněných osob, v tomto případě osobu, na kterou byly restituční nároky postoupeny. K tomu všemu žalovaná upřednostňuje převody úplatné, ze kterých má prospěch, za což byla soudy mnohokrát kritizována. Naproti tomu stojí žalobce jako

prvorestituent, jehož nároky nebyly uspokojeny ani po více než 25 letech po podání restituční žádosti.

24. Další konkrétní projevy upřednostnění jiných osob než prvorestituentů, včetně žalobce, uvádí žalobce níže pod písm. d) tohoto bodu IV. žaloby.

c) Nízká kvalita nabízených pozemků

25. Nabídka, kterou zveřejňuje žalovaná, je však nedostatečná nejenom kvantitativně, ale zejména co se týče kvality. To prokazuje mimo jiné skutečnost, že náhradní pozemky, které žalobce dohledal a žaluje na jejich vydání, nebyly převážně jakožto kvalitnější pozemky do veřejné nabídky žalované nikdy zařazeny. Do nabídek žalovaná naopak zařazuje pozemky nízké kvality, malých výměr, většinou pronajaté a obecně nevyužitelné. I ty pozemky, které jsou zdánlivě zajímavé, tj. nejsou pronajaty a mají větší výměrů, jsou druhořadými pozemky s nevýhodným umístěním, bez přístupu ke komunikaci, zarostlé atp. Tyto skutečnosti žalobce například prokazuje na vybraných pozemcích všeho druhu (větší i menší výměra, pronájem i bez pronájmu atd.) zařazených do nabídky žalované ze dne 7. 11. 2016 pro území hl. m. Prahy. Žalobce může na vyžádání poskytnout přehledy dalších pozemků. Avšak už jenom z předložených přehledů je zřejmé, že se jedná o pozemky s velice nevýhodným umístěním a jsou na nich zátěže (zarostlé porosty) atd.

Důkaz:

39. *Ilustrativní přehled pozemků zařazených žalovanou do veřejné nabídky ze dne 7. 11. 2016 v okrese Praha-město*

26. Vzhledem k tomu, že pozemky odňaté rodině žalobce tvoří v zásadě souvislé a na sebe navazující celky, nacházející se na území hl. m. Prahy, nebyly zatíženy právy jiných osob a byly z převážné většiny určeny územně plánovací dokumentací k zastavění, je zřejmé, že pozemky zařazené žalovanou do veřejných nabídek nemohou kvalitativně uspokojit restituční nárok žalobce a poskytnout tak adekvátní náhradu za škody způsobené jeho rodině nedemokratickým režimem. Nedává proto ani smysl účastnit se veřejných nabídek, když žalobce by byl nucen akceptovat podřadnou náhradu plynoucí z nevěle státu nabídnout kvalitnější pozemek, jehož převodu na restituenta nebrání žádná zákonná překážka.

Důkaz:

40. *Grafické znázornění pozemků odňatých rodině žalobce*

27. Žalovaná tak svou nekvalitní nabídkou nutí oprávněné osoby vyhledávat z jejího majetku pozemky vyšší kvality, které alespoň částečně budou odpovídat kvalitě odňatých pozemků. Vrcholem svévole žalované pak je, že na svou obranu v jiných řízeních tvrdí, že na některých územích (např. hl. města

Prahy), jí už žádné vhodné pozemky nezbyly. Je s podivem, že žalobce mnohé takové pozemky našel a žaluje i na jejich vydání.

28. Nedostatečnost nabídky pozemků činěné žalovanou vyplývá i z rozhodovací praxe soudů vyšších stupňů. Z nedávné doby lze uvést usnesení Krajského soudu v Praze č.vj. 18 Co 414/2016–165, ve kterém soud uvedl: „Z praxe soudu přitom vyplývá, že v takových případech jsou nabízeny pozemky podřadné, malých výměr, špatně prodejné a podobně. Takový postup však ve vztahu k restitucentům, kteří nemají restituční nároky řadu let uspokojeny, nelze připustit, když tyto nároky byly uplatněny v zákonných lhůtách vyplývajících ze zákona o půdě. Takový restitucent má právo pozemek si vybrat, nelze jej nutit, aby se jeho nároky uspokojovaly z pozemků, které jsou horší kvality. Je přitom obecně známou skutečností, že žalovaný upřednostňuje prodej pozemků před uspokojováním restitučních nároků, na což reagovala i rozsáhlá judikatura vyšších soudů včetně soudu Ústavního.“.

Důkaz:

41. Usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 18 Co 414/2016–165 (str. 3 dolů)

29. Žalované, jakožto osobě pověřené byl adresován jednoznačný zákonný příkaz, který musí plnit. Protože vůle SPÚ je zde odvozena od vůle státu, jehož úkoly plní, nemůže SPÚ postupovat jinak, než by byl povinen postupovat stát. Žalovaná, která disponuje mohutným exekutivním aparátem, umožňujícím účinné působení na dlužníky, má navíc často ze zákona zajištěno postavení privilegovaného věřitele, je třeba tím spíše dbát, aby naopak v postavení dlužníka nesla odpovědnost za prodlení s plněním svých závazků, tak jako každý jiný dlužník (nález Ústavního soudu ČR sp. zn. L. ÚS 125/10 ze dne 01. 09. 2010).
30. Žalobce jako věřitel má tedy nárok domáhat se vůči žalované takových pozemků, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat pozemkům nevydaným. Tohoto se žalobce nemůže v rámci veřejné nabídky domoci, pokud žalovaná nenabízí pozemky, které by byly s to uspokojit dosud neuspokojené nároky oprávněných žadatelů, případně pokud žalovaná (jak je tomu v posledních letech) žádné adekvátní pozemky nenabízí.
31. Žalobce rovněž již dříve opakovaně vyzýval žalovanou, aby jí učinila nabídku pozemků, které budou svým charakterem odpovídat pozemkům, které rozhodnutími žalované nebyly vydány. Žalovaná však takovou nabídku učinit odmítla a sdělila, že jedinou formou, kterou nabídky náhradních pozemků činí, je forma veřejných soutěží. V těchto veřejných soutěžích je však nabídka pozemků značně omezená a kvalitou i velikostí naprosto neodpovídající nárokům žalobce.

Důkaz:

26. Vyjádření žalované ze dne 12. 5. 2014 k žádosti žalobce
27. Dopis řediteli SPÚ ze dne 11. 2. 2016

32. Ústavní soud již ve svém nálezu sp. zn. III. ÚS 495/02 ze dne 4. 3. 2004 konstatoval, že Pozemkový fond ČR neplní úkoly státu, které mu byly svěřeny zákonem, tj. neuspokojuje dostatečně rychle a v dostatečné kvalitě restituční nároky oprávněných osob, přesto tento stav platí dodnes.
33. Vše výše uvedené jen podtrhuje stále trvajících liknavý a svévolný postup žalované, tedy jejích složek. Pokud nárok podle zákona o půdě není dlouhodobě uspokojován, je úkolem obecných soudů zkoumat, zda se ze strany Pozemkového fondu (potažmo SPÚ, potažmo České republiky) nejedná o libovůli, svévoli, či dokonce liknavost. Jediným možným prostředkem ochrany práva oprávněné osoby může být v takovém případě právě žaloba na vydání konkrétního pozemku.

d) Další projevy svévole vůči žalobci a jiným restituentům

34. Dalším projevem svévole žalované vůči rodině žalobce, byl pokus žalované převést pozemek parc. č. 1295/145, v k. ú. Dobřichovice, o jehož vydání rodina žalobce (žalobce sám i jeho sestřenice Zuzana Novotná) usiluje u Okresního soudu Praha – západ. Ohledně tohoto pozemku nařídil tento soud ve prospěch žalobce předběžné opatření a zakázal žalované, převést ho na jinou osobu. Žalovaná se navzdory tomuto předběžnému opatření pokusila úplatně převést tento pozemek na společnost ALSET, spol. s.r.o., a to kupní smlouvou ze dne 13. 12. 2016. V posledním odstavci čl. IV. této smlouvy se dokonce výslovně uvádí, že 15. 6. 2016 a 28. 6. 2016 byly u Okresního soudu pod sp. zn. 16 C 203/2016 (Ing. J. H.) a 6 C 212/2016 (Z. N.) podány žaloby o poskytnutí náhradního pozemku. Katastrální úřad však z důvodu vydaného předběžného opatření vklad vlastnického práva ve prospěch společnosti ALSET, spol. s.r.o., nepovolil. Jakmile si žalovaná uvědomila tuto překážku neprodleně po uzavření kupní smlouvy se společností ALSET, spol. s.r.o., uzavřela smlouvu o převodu téhož pozemku s Městem Dobřichovice a pokusila se o převod znovu. Ani tento převod však nebyl z důvodu předběžného opatření povolen. Uvedená jednání jsou jednoznačným projevem svévole jak vůči žalobci, když žalovaná upřednostňuje převod lukrativních pozemků vyhledaných rodinou žalobce na soukromé či samosprávné subjekty.

Důkaz:

42. *usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 29. června 2016, č. j.: 6 C 212/2016-21*
43. *Kupní smlouva mezi žalovanou a společností ALSET, spol. s.r.o. a Informace o vkladovém řízení se společností ALSET, spol. s.r.o.*
44. *Informace o vkladovém řízení s Městem Dobřichovice a Kupní smlouva mezi žalovanou a Městem Dobřichovice*
35. Žalobce předkládá soudu důkaz o dalším projevu svévole žalované vůči žalobci. V rámci restitučního řízení žalobce požádal o navrácení pozemku vedeného ve starší evidenci jako pozemek PK 724, v nové evidenci veden jako pozemek parc. č. 719/8, v katastrálním území Malešice, obec Praha v katastrálním území Malešice. Žádost o navrácení tohoto pozemku byla žalované známa již od roku 1992. Žalovaná v daném řízení o tomto pozemku byla osobou povinnou, která měla stejné povinnosti

jako jakákoliv jiná povinná osoba, a přesto tato nedbajíc povinnosti obsažené v §5 odst. 3 tento převedla v roce 1993 na třetí osobu, která následně tento pozemek zastavěla. Na základě toho žalovaná následně v roce 2016 rozhoduje, že pozemek žalobci nelze vydat, jelikož tento je zastavěn. Žalovaná tedy naprosto svévolně a zcela v rozporu se zákonem převedla pozemek, na který měl žalobce uplatněn restituční nárok, a to na třetí osobu, která poté tento zastavěla. Žalovaná navíc tímto zastavěním následně argumentovala v odůvodnění nemožnosti převodu odňatého pozemku na žalobce. V takovémto jednání žalované je dle žalobce naprosto zcela zřejmě naplněna podmínka svévole přímo vůči žalobci.

Důkaz:

45. *Kupní smlouva ze dne 1. 9. 1993 uzavřená mezi NEOS spol. s r.o. a Fondem národního majetku České republiky*
17. *Rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016 o nevydání pozemků*

36. Všechny tyto praktiky žalované označil za svévolné i Nejvyšší soud ČR v rozsudku velkého senátu sp.zn. 31 Cdo 3767/2009, když uvedl: „*Za svévolné jednání je zajisté možno považovat i to, že žalovaný i přes několikaletou, ustálenou judikaturu nejvyšších soudních instancí stále – jak vyplývá i ze skutkových okolností současného sporu – upřednostňuje převody vlastnického práva k pozemkům ve vlastnictví státu na jiné osoby, které se navíc o tyto pozemky ucházejí cestou neveřejnou ... Osoby oprávněné nicméně takto vynakládají značné úsilí spojené s vedením náročného sporu, ale i s vyhledáváním adekvátních pozemků, které jsou způsobilé k převodu. Toho by při rádném jednání žalovaného (orgánu státu) byly ušetřeny...*“.

37. I tyto skutečnosti považuje žalobce za důkaz toho, že žalovaná se nadále snaží vyhýbat povinnosti řádně uspokojit nároky restituentů, včetně žalobce, a nutí je spokojit se s druhořadými pozemky, o které nemá ona ani soukromé subjekty zájem.

38. Vše výše uvedené pak podtrhuje stále trvající liknavý až svévolný postup žalované, kdy žalovaná téměř 25 let rozhoduje o restitučních nárocích rodiny žalobce, eviduje jen zanedbatelnou výši skutečného restitučního nároku žalobce, nutí žalobce aktivně vyhledávat dobové podklady k přecenění odňatých pozemků, jakož i vhodné pozemky ke své správě, které záměrně nezařazuje do veřejné nabídky, upřednostňuje úplatné převody atd. Žalobce je přesvědčen, že o svévoli žalované tedy nelze mít pochyb.

V. Ocenění restitučních nároků

39. Žalobce soudu předkládá znalecký posudek vypracovaný soudním znalcem doc. Ing. Jaromírem Ryskou – znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, kterými jsou oceněny

restituční nároky plynoucí z rozhodnutí žalované uvedených v bodě II. této žaloby. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR učinil ve spolupráci s Institutem rešerši územně plánovací dokumentace vztahující se k pozemkům odňatým rodině žalobce, která byla platná v době přechodu těchto pozemků na stát. Na základě této dokumentace, kterou má Institut ve svém archivu, vydal dne 9. 2. 2017 Institut sdělení k funkčnímu využití pozemků č. j. IPR 14149/2016 a 14155/2016. V tomto sdělení potvrdil charakter odňatých pozemků v době přechodu na stát, tj. zda byly či nebyly v té době určeny k zastavění. Výše uvedený posudek určuje hodnotu odňatých pozemků na základě územně plánovací dokumentace platné v době přechodu na stát a plyne z něj aktuální výše restitučního nároku žalobce.

Důkaz:

46. *Znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. Č. 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017 („Posudek“)*

40. Posudek určuje hodnotu celkem 29 pozemků odňatých rodině žalobce, o jejichž nevydání oprávněným osobám bylo ke dni vypracování posudku (tj. k 30. 1. 2017) rozhodnuto. Konkrétně se jedná o pozemky parc. č. PK 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872, 906, 752 v kat. území Malešice, obec Praha („odňaté pozemky“).

41. Vlastnické právo ke všem odňatým pozemkům, s výjimkou PK 752, přešlo z rodiny žalobce na stát dne 30. 4. 1954, a to na základě Výměru ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. 613-2-54-496/Poz.ref. ze dne 30. 4. 1954, ve znění Opravného rozhodnutí ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. Em – 108-560-541292/Poz.ref. ze dne 5. 11. 1954.

42. Vlastnické právo k odňatému pozemku PK 752 přešlo z rodiny žalobce na stát dne 22. 1. 1969, a to na základě vyvlastňovacího Rozhodnutí ONV v Praze 10 dne 22. 1. 1969.

Důkaz:

47. *Výměr ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. 613-2-54-496/Poz.ref. ze dne 30. 4. 1954*

48. *Opravné rozhodnutí ÚNV hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. Em – 108-560-541292/Poz.ref. ze dne 5. 11. 1954*

49. *Vyvlastňovací Rozhodnutí ONV v Praze 10 o vyvlastnění parcely PK 752 dne 22. 1. 1969*

43. S ohledem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR je pro určení charakteru odňatých pozemků zpravidla rozhodujícím kritériem začlenění pozemku do funkční plochy v územně plánovací dokumentaci ke dni přechodu vlastnického práva na stát. Viz např. usnesení NS ČR, sp. zn. 28 Cdo 1227/2015 ze dne 1. 9. 2015: „Mezi faktory podstatnými pro úsudek o tom, zdali se v určité situaci jednalo o stavební pozemky, má přitom zpravidla značný význam existence územně plánovací dokumentace, jež dané pozemky předurčuje ke stavebnímu využití ... v době odnětí byly směrným

územním plánem hlavního města Prahy, který platil od roku 1964 do roku 1969, převážně začleněny do funkční plochy „obytné území souvislé zástavby“. V tomto kontextu se jeví zcela přiléhavým závěr obvodního soudu, že se jednalo o pozemky určené ke stavbě...“. Byla-li doložena územně plánovací dokumentace, nebylo vyžadováno doložení dalších dokladů, jako např. územní rozhodnutí, skutečná realizace výstavby či jiné. Rozhodující bylo, že ke dni přechodu vlastnického práva na stát byl pozemek určen k zastavění územně plánovací dokumentací a skutečnost, jak následně stát s pozemkem naložil, nebyla určující.

44. Ke stejným závěrům se Nejvyšší soud ČR opakovaně přihlásil v usnesení ze dne 3. 2. 2016, sp. zn. 28 Cdo 3689/2015: „zpravidla bude mít značnou váhu obsah územně plánovací dokumentace, determinující funkční využití nemovitosti ke dni jejich přechodu na stát (podrobněji viz kupř. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.9.2015, sp. zn. 28 Cdo 1227/2015). Nejvyšší soud Č v tomto rozhodnutí pracoval i s dobově platnou vyhláškou č. 709/1950 Ú.I. Podle ust. Jejího § 4 odst. 1 písm. a) byla za stavební pozemek považována „plocha, která je zastavěna nebo určena k zastavění jednou stavbou nebo skupinou staveb s příslušným oborem, přiměřenou zahradou, po případě s vedlejšími stavbami a jinými zařízeními nebo plochami, které tvoří se stavbou účelový celek, a to za podmínky, že zastavění je ve shodě se zastavovacím plánem nebo s upravovacím plánem (Upravovacím plánem se rozuměl mj. regulační plán) z dřívější doby.“
45. Hlavní argumentem se pak jeví rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 3. 2017: „Mezi faktory podstatnými pro úsudek, zdali se v určité situaci jednalo o stavební pozemky, má přitom zpravidla značný význam existence územně plánovací dokumentace, jež dané pozemky předurčuje ke stavebnímu využití, a tak jejich hodnotu ke dni přechodu na stát do značné míry determinuje (viz zejména rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4335/2014, a ze dne 10. 5. 2012, sp. zn. 28 Cdo 1013/2012, jakož i jeho usnesení ze dne 9. 10. 2013, sp. zn. 28 Cdo 1816/2013, ze dne 26. 10. 2016, sp. zn. 28 Cdo 1992/2015, popřípadě ze dne 5. 12. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2637/2013). Dospěly-li tedy nalézací soudy v nynější věci na základě v rozhodnutích specifikovaných dokumentů (mimo jiné i dovolatelkou akcentovaného regulačního a zastavovacího plánu z roku 1935), jež je možné ve světle dřívější judikatury Nejvyššího soudu považovat za relevantní územně plánovací dokumentaci, ke zjištění, že již v době přechodu předmětné nemovitosti na stát se jednalo o pozemek určený pro stavbu, čemuž následně přizpůsobily i své závěry stran oceňování odňatého pozemku, nelze jejich posouzení v nastíněném směru ničeho vytknout.“
46. Žalobci se ve spolupráci s Institutem povedlo získat územně plánovací dokumentaci platnou ke dni 30. 4. 1954. Jedná se o přehledné regulační a zastavovací plány pro oblast Strašnic a Malešic Státní regulační komise z roku 1938. Na základě této dokumentace Institut vydal sdělení k funkčnímu využití Odňatých pozemků, ve kterém potvrdil charakter Odňatých pozemků v době přechodu na stát, a to převážně stavební charakter.

47. Platnost této regulace k datu 30. 4. 1954 je výslovně potvrzena i v návrhu rady ÚNV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města ze dne 24. 6. 1958, ve kterém se zmiňuje dobově platný plán Státní regulační komise z roku 1938 pro oblast Strašnic a Malešic určující část řešené oblasti k zastavění rodinnými domy (jednalo se o severní část, na které měla proběhnout výstavba Malešického města).
48. Stejně tak platnost této regulace potvrzuje i Zápis sepsaný o stavební komisi konané dne 19. 9. 1950 týkající se výstavby jednoho z bytových domů v severní části (ulice Nad Vodovodem v Malešicích, nyní v Strašnicích), ve kterém se uvádí, že území je regulováno potvrzeným přehledným plánem.
49. Spolu s tím předkládá žalobce též výřez z cenové mapy z roku 1938 (Inv. Č. M-C-000001-002, vypracovaných na základě nařízení předsedy vlády č. 175/1939 Sb., o zákazu zvýšení cen), která byla v užívání státními složkami až do konce let 70. minulého století, které rovněž potvrzují, že předmětné pozemky nevydané byly už v letech 1938 určeny k zastavění. Ceny uvedené v cenové mapě byly relevantní i v období přechodu pozemků na stát a cenová mapa přímo obsahuje zákres regulačních plánů z roku 1938.

Důkaz:

46. *Znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Ryska, CSc. Č. 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017*
50. *Sdělení Institutu plánování a rozvoje ze dne 9. 2. 2017, č.j. IPR 14149/2016 a 14155/2016*
51. *Souhrnné regulační plány území Malešice a Strašnice, výřez cenová mapa*
52. *Návrh rady ÚNV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města ze dne 24. 6. 1958*
53. *Zápis sepsaný o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950*
50. Viz k tomu podpůrně i znění ust. § 28a zákona o půdě. Podle něj se náhrady poskytují u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. Náhradou se přitom rozumí restituční nárok, když ust. § 14 odst. 1 uvedeného zákona stanoví, že oprávněné osobě náleží za pozemek, který podle tohoto zákona nevydává, náhrada. V ust. § 11a odst. 13 zákona o půdě, který upravuje postup při určování ceny pozemků zařazovaných do veřejné nabídky žalované, se ohledně stanovení cen těchto pozemků rovněž poukazuje na vyhlášku č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., tj. stejně jako při postupu určování cen náhrad, tj. restitučních nároků. V ust. §11a odst. 13 se navíc uvádí, že pozemky určené schválenou územní plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Analogicky lze toho ustanovení uplatnit na ocenění náhrad, tj. restitučních nároků za odňaté pozemky. Když právě územně plánovací dokumentace je určujícím kritériem charakteru, a tedy i ceny pozemku ke dni přechodu vlastnického práva ze státu na restituenta, je legitimní považovat toto kritérium za určující i v případě přechodu vlastnického práva k odňatým pozemkům na stát. Žalobce je tedy přesvědčen, že už jenom doložení územně plánovací dokumentace ke dni přechodu vlastnického práva k odňatým pozemkům na stát postačuje k přecenění restitučního nároku žalobce. Navíc, stavební charakter odňatých pozemků potvrzují i

výše uvedené tzv. mapy stopcen stavebních pozemků podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939 Sb. i vyhláška č. 709/1950 Ú.I.

51. Co se týče odňatého pozemku PK 752, ten byl vyvlastněn výslovně za účelem uskutečnění průmyslové výstavby a komunikace. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR i tato samotná skutečnost postačuje k určení stavebního charakteru pozemku. Viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010 ze dne 7. 10. 2010, ve kterém pro určení stavební povahy odňatých pozemků postačovalo, že: „...*pozemky byly od počátku odnímány (jak to vyplývá ze všech vydaných výměrů ohledně pozemků v tomto katastrálním území) za jediným účelem, a to za účelem výstavby...*“. Obdobně viz i výše uvedené usnesení NS ČR, sp. zn. 28 Cdo 1227/2015 ze dne 1. 9. 2015: „*Pakliže však pozemky měly již v okamžiku odnětí povahu pozemků stavebních, popřípadě byly za naznačeným účelem vykupovány či odebírány, je za ně nutno podle § 28a zákona o půdě poskytnout náhrady jako za pozemky určené pro stavbu...*“.
52. Určení k zastavení průmyslovou výstavbou jižní části vyplývá i z tzv. map stopcen stavebních pozemků, Inv. Č. M-C-000001-002, vypracovaných na základě nařízení předsedy vlády č. 175/1939 Sb., o zákazu zvýšení cen. Tuto skutečnost rovněž potvrzuje i sdělení Institutu k funkčnímu využití Odňatých pozemků.

Důkaz:

51. *Souhrnné regulační plány území Malešice a Strašnice, výřez cenová mapa*

53. K ocenění pozemku PK 752 žalobce dokládá dopis Stavebních závodů Praha inženýring ze dne 15. 8. 1968, ze kterého vyplývá, že odesílatel zajišťoval přípravu staveniště na pozemcích č. kat. 751 a 752 v k. ú. Malešice, dále že pozemky jsou součástí nevyřešené pozůstalosti po Z██████ H██████ a že je třeba je získat vyvlastněním pro stavbu, proto odesílatel tímto dopisem urguje dodatečné projednání dědictví. Tento dopis jednoznačně prokazuje, za jakým účelem měl být pozemek převeden do vlastnictví státu. Žalobce má za to, že v současné době již nelze předložit více k prokázání určení pozemku PK 752 k zastavení.

Důkaz:

54. *kopii dopisu Stavebních závodů inženýring z 15. 8. 1968*

54. Žalobce také do spisu zakládá územní rozhodnutí o umístění stavby na pozemku kat. č. 4079, 72 a zejm. 752 k. ú. Malešice ze dne 14. 5. 1968 (s jeho čitelným opisem z archivu ÚMČ Praha 10), které říká, že na tomto staveništi měla být realizována stavba podle rozhodnutí č. j.: výst.11.-9654/59 HK z 21. 9. 1959, o jeho prodloužení bylo požádáno v roce 1964. Podkladem pro rozhodnutí je podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice schválený radou NVP v roce 1966, Zastavovací studie z roku 1967, Projektový úkol s jeho souborným posudkem plánovacím orgánem NVP pod č. j.: OOP 67 3 z 16. 10. 1967, protokol o výběru staveniště ze dne 13. 10. 1967. Všechna tato data předcházejí datu

vyvlastnění parcela PK 752, tedy datu 22. 1. 1969. Stavba měla být zahájena v roce 1969 a dokončena 1971. Z toho je zřejmé, že v době přechodu vlastnického práva pozemku PK 752 na stát bylo rozhodnuto více jak půl roku předem o umístění stavby na tomto pozemku. Nemůže být tedy pochyb o tom, že pozemek byl v době přechodu vlastnického práva na stát určením stavební.

Důkaz:

55. *územním rozhodnutím č. j.: OÚPA 1992-4750 68 ze dne 14. 5. 1968*

55. K platnosti regulačních plánů žalobce dokládá dopis Presidia hl. m. Prahy, Ředitelství pro regulaci a výstavbu města ze dne 18. 12. 1947 od Stavebního úřadu, odb. regulačního, ve kterém je obsažen odkaz Ing. N. [REDACTED], v zastoupení min. zemědělství, na zásady obsažené v regulačním plánu z roku 1938. Tento dopis prokazuje platnost regulačního plánu z roku 1938 jakožto územně plánovací dokumentaci v roce 1947. Podle této dokumentace zcela zjevně probíhala výstavba v k. ú. Malešice.

56. Dále žalobce předkládá výřez velkého regulačního plánu vyhotoveného v roce 1931, kdy z tohoto plánu je zřejmé, že už v roce 1931 byla oblast, poté upravena regulačním plánem z roku 1938, určena k zastavění. Stejně tak Plán Prahy s nejnovějším pojmenováním ulic z roku 1940, který přímo obsahuje zakreslení regulačního plánu z roku 1938. Všechny tyto plány počítají s výstavbou dle regulačního plánu z roku 1938, stejně tak sdělení Presidia hovoří o postupu dle plánu z roku 1938 a stejně tak na tento plán odkazuje Rozhodnutí ÚNV z roku 1958, žalobce i s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu¹ má za to, že s ohledem na čas, který od té doby již uplynul, nelze snad ani více prokázat, že podle žalobce předložené územně plánovací dokumentace od roku 1931 do roku 1958 bylo postupováno v části „Severní“. Na základě všeho výše uvedeného si nechal žalobce zpracovat dodatek č. 2 ke znaleckému posudku č. 2345/05/2017, který tímto předkládá soudu a pokud by soud měl stále pochybnosti o genezi územně plánovací dokumentace a její výklad, navrhuje žalobce výslech znalce doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. Zároveň dokládáme také vypracovaný první dodatek k původnímu posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. ze dne 14. 6. 2017, který dokazuje, že komunikace určené v regulačních plánech, jsou těmito určeny k zastavění.

Důkaz:

56. *dopisem Presidia hl. m. Prahy ze dne 18. 12. 1947*

57. *výřezem velkého regulačního plánu vyhotoveného v roce 1931*

58. *plánem Prahy s nejnovějším pojmenováním ulic z roku 1940*

59. *Dodatkem č. 2 ke znaleckému posudku č. zn. den.: 2345/05/2017 ze dne 30. 1. 2017, č. zn. den.: 2394/04/2018 ze dne 12. 2. 2018 Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc.*

60. *Dodatkem ke znaleckému č. zn. den.: 2345/05/2017 ze dne 30. 1. 2017, ze dne 14. 6. 2017 Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc.*

61. *podklady pro znalce – srovnání leteckých snímků 1938*

¹ např. rozhodnutí NS ČR 28 Cdo 3689/2015 a 22 Cdo 1400/2004

62. *zákres regulační plán sever*

63. *zákres mapa sever*

57. Odňaté pozemky, příp. jejich části, které byly podle kritérií relevantních v judikatuře Nejvyššího soudu určeny k zastavění, byly Posudkem oceněny jako stavební. Ostatní odňaté pozemky byly oceněny jako nestavební. V podrobnostech žalobce odkazuje na Posudek a stanovisko Institutu.

58. Žalobce v této souvislosti ještě zdůrazňuje požadavek Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu ČR, aby byl brán zřetel na účel restitučních předpisů, kterým je zmírnění křivd způsobených nedemokratickým režimem a aby při určování povahy odňatých pozemků byl používán flexibilnější přístup. Viz opět např. usnesení NS ČR sp. zn. 28 Cdo 2117/2015 ze dne 1. 9. 2015: *„Dovolací soud však, máje na zřeteli účel restitučních předpisů, jimiž demokratická společnost usiluje o alespoň částečné odčinění bezpráví napáchaných nedemokratickým režimem (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2015, sp. zn. I. ÚS 1895/14, bod 23), již dříve v řadě kauz aproboval flexibilnější přístup k posuzování původní povahy odňatých pozemků, v rámci něhož soudy podle kontextu každého jednotlivého případu zohledňují různé relevantní okolnosti...“* nebo opět např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1974/2010 ze dne 7. 10. 2010: *„V konkrétním případě je třeba volit takovou interpretaci, která by směřovala k maximálnímu naplnění účelu restituční...“* či nálezy Ústavního soudu ze dne 10.3.2015 sp. zn. I. ÚS 1895/14: *„Stát a jeho orgány jsou proto povinny postupovat v řízení podle restitučních zákonů v souladu se zákonnými zájmy osob, jejichž újma na lidských právech a svobodách má být alespoň částečně kompenzována. Proto je nezbytné postupovat v restitučních věcech citlivě, se snahou o nápravu křivd vyvolaných předchozím nedemokratickým režimem [srov. Nález sp.zn. I. ÚS 2214/08 ze dne 18.8.2009 (N 187/54 SbUN 313), bod 28; nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 10/2000 ze dne 13. 5. 2003 (N 62/30 SbNU 121)]...“*

59. Zároveň žalobce poukazuje na aktuální nálezy Ústavního soudu II. ÚS 4139/16: *„Počátkem 90. let byly přijaty restituční zákony, jimiž se stát snažil alespoň částečně zmírnit následky majetkových křivd způsobených v období komunistického režimu v letech 1948 až 1989. Patří mezi ně i zákon o půdě a zákon o mimosoudních rehabilitacích, jimiž upravené nároky doposud nejsou zcela uspokojeny. Má-li tedy být naplněn účel a smysl restituční, musí se nadále plně uplatnit požadavek, aby všechny příslušné orgány veřejné moci vykládaly restituční zákony ve vztahu k oprávněným osobám vstřícně, v duchu snahy o zmírnění některých majetkových křivd, v jejichž důsledku k přechodu majetku došlo. Případné legislativní „nedůslednosti“ různého druhu, jakož i nepředvídatelnost v postupu různých státních orgánů, nebo osob jednajících v podstatě za stát, nelze vykládat v neprospěch oprávněných osob, ale II. ÚS 4139/16 8 s ohledem na platné konstitutivní hodnoty a principy demokratického právního státu vyjádřené v ústavním pořádku [nálezy ze dne 10. prosince 2008 sp. zn. I. ÚS 755/06 (N 219/51 SbNU 725)]. Zároveň ústavní soud v tomto nálezu konstatoval že: „Lze jen dodat, že stav, kdy Státní pozemkový úřad [dříve Pozemkový fond České republiky (dále jen „pozemkový fond“)] dlouhodobě nevyhlašuje veřejné nabídky nebo tak činí v nedostatečném množství, není již řadu let nijak výjimečný. Ústavní soud v reakci na něj připustil možnost, aby si oprávněná osoba v případech svévolného*

postupu ze strany pozemkového fondu sama vybrala pozemek mimo cestu veřejné nabídky podle § 11a zákona o půdě a svůj nárok k němu uplatnila žalobou [především nález ze dne 4. března 2004 sp. zn. III. ÚS 495/02 (N 33/32 SbNU 303)].“

60. Žalobce je přesvědčen, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti činí celkový restituční nárok rodiny žalobce 38.386.960 Kč, jak je uvedeno v Posudku, kdy konkrétně žalobci náleží 1/4 této částky, tedy 9.596.740 Kč. V této výši žalobce restituční nárok uplatňuje.

VI. Dosud vydaná rozhodnutí ve věci restitučního nároku rodiny žalobce

61. V době podání žaloby bylo pravomocně skončeno již množství sporů mezi rodinou žalobce a žalovanou, ze které žalovaná nevychází úspěšně. Stejně tak nárok žalobce byl již posouzen Nejvyšším soudem ČR a to hned několikrát² a ani jednou nebyla se svým dovoláním žalovaná úspěšná.
62. Žalobce by mohl sáhodlouze citovat z rozhodnutí těchto soudů, kdy má za to, že žaloba je i tak dost rozsáhlá a nechce zbytečně zatěžovat soud dokola opakující se argumentací, tak tyto rozhodnutí pouze přikládá k žalobě.

Důkaz:

- 64. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 2288/2018-333
- 65. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1890/2019-979
- 66. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1444/2019-887
- 67. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 135/2018-391
- 68. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 1096/2019-1781
- 69. usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j.: 28 Cdo 2031/2019-1662
- 70. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4423/2018
- 71. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4091/2019
- 72. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3566/2019
- 73. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3743/2019
- 74. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 100/2020
- 75. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4185/2019
- 76. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 72/2020
- 77. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 990/2020
- 78. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1065/2020
- 79. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1405/2020
- 80. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2419/2020
- 81. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1838/2020

² např. Rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28 Cdo 1890/2019, 28 Cdo 2031/2019 a 28 Cdo 3743/2019

- 82. *nález Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 1253/20*
- 83. *rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2910/2020*
- 84. ***rozsudek Okresního soudu v Mělníku ze dne 23. 7. 2020 č. j.: 10 C 21/2020-224 ve věci bratra žalobce***
- 85. ***rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j.: 25 Co 280/2020-260 ve věci bratra žalobce***

VII. Náhradní pozemky

63. Žalobce si vybral k uspokojení svého nároku pozemky

- parc. č. 4284 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3666 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3664 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3655 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3660 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 1203/25 v k. ú. Velká Černoc,
- parc. č. 123/3 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
- parc. č. 129 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
- parc. č. 131/2 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce

jejichž převodu se touto žalobou domáhá. Pozemky jsou ve vlastnictví České republiky a ve správě Státního pozemkového úřadu. Hodnota náhradních pozemků nepřesahuje restituční nárok žalobce a bude doložena znaleckým posudkem, který žalobce nechal vypracovat, a to ihned po jeho vyhotovení. Pozemky dle platné územní dokumentace nejsou zatíženy žádnými veřejně prospěšnými stavbami či stavbami dopravní infrastruktury, jsou zemědělsky využitelné, v režimu zemědělského půdního fondu (5 z 9 vybraných pozemků). Pozemky netvoří funkční celek s žádným areálem. Proto jsou naprosto ideální náhradou za pozemky odňaté.

Důkaz:

- 86. *informací z evidence katastru nemovitostí*
- 87. *Znaleckým posudkem Ing. Petra Macáka (soudu bude doručen ihned po jeho vyhotovení)*

VIII. Žádost o zapsání poznámky do katastru nemovitostí

64. Žalobce tímto žádá soud o zapsání poznámky do katastru nemovitostí u náhradních pozemků, že jsou předmětem podané žaloby.

IX. Rozsudek

65. Na základě všeho v této žalobě uvedeného, žalobce nadepsanému soudu navrhuje, aby ve věci vydal tento:

rozsudek:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobcem tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):
- a) Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu:
 - parc. č. 4284 v k. ú. Nepomyšl,
 - parc. č. 3666 v k. ú. Nepomyšl,
 - parc. č. 3664 v k. ú. Nepomyšl,
 - parc. č. 3655 v k. ú. Nepomyšl,
 - parc. č. 3660 v k. ú. Nepomyšl,
 - parc. č. 1203/25 v k. ú. Velká Černoc,
 - parc. č. 123/3 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
 - parc. č. 129 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
 - parc. č. 131/2 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
 - b) Žalobce, Ing. J. H. nar. dne trvale bytem , je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě.
 - c) Žalobce má na základě Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26.5.1999, č.j. PÚ 1172/99 ze dne 26.5.1999, ve znění oznámení o opravě písařské chyby č.j. PÚ 1172/99 ze dne 25.6.1999, č.j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24.11.1999, č.j. PÚ 208/00 ze dne 13.10.2000, č.j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23.3.2001, č.j. PÚ 933/02 ze dne 28.5.2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28.11.2003, č.j. PÚ 292/91 ze dne 1.4.2004, č.j. PÚ 292/91/1 ze dne 26.8.2008, č.j. PÚ 292/91/4 ze dne 13.8.2010, č.j. PÚ 292/91/6 ze dne 24.7.2012, č.j. PÚ 292/91/8 ze dne 26.7.2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25.9.2013, č.j. PÚ 292/91/12 ze dne 29.10.2013, č.j. PÚ 292/91/16 ze dne 13.4.2016, č.j. PÚ 292/91/17 ze dne 13.4.2016, č.j. PÚ 292/91/18 ze dne 18.4.2016, č.j. PÚ 292/91/19 ze dne 19.4.2016, č.j. PÚ 292/91/20 ze dne 27.4.2016, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky

žalobce v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

d) Žalovaná k uspokojení nároku žalobce na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobci pozemky:

- parc. č. 4284 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3666 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3664 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3655 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 3660 v k. ú. Nepomyšl,
- parc. č. 1203/25 v k. ú. Velká Černoc,
- parc. č. 123/3 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
- parc. č. 129 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce
- parc. č. 131/2 v k. ú. Žerotín u Panenského Týnce

a žalobce tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Ing. Jan Hlaváč
v z. JUDr. Marek Hlaváč, advokát